

Tab, i et Aar eller to, som man derved skal lide, kan det danske Landbrug bære, uden at der sker nogen Skade. Landbrugerne bør kunne taale det, fordi de som det frie Erhvervs Udøvere netop havde tilsvarende Fordele i Opgangstiden, de store Priser paa deres Eksportvarer, længe forud for de Følger med Hensyn til Driftsudgifterne, som Prisstigningen medførte. Det vil være urimeligt at nære overdrevne Bekymringer for de Driftsvilkaar, som det danske Landbrug kommer til at arbejde under netop paa Grund af, at denne Tingenes Tilstand er til Stede, som jeg nævner. Derimod er Bekymringen efter min Mening langt mere berettiget, naar man taler om den Formueforflytning, der ved en Kronkurs ved Pari vil foregaa fra alle de unge Landbrugere i Danmark over til deres Kreditorer, naar den Dag kommer — det varer et Aar eller to —, da Driftsvilkaarene ligger i det Leje, at Driftsudgifterne og Eksportindtægterne er afstemt efter hinanden. Da arbejder Landbruget under de Vilkaar, man kan forlange, og da er det driftsmæssigt af mindre Betydning, om Kronen er i Pari eller standses ved 90. Men den Dag da Gældsbyrden for de Tusinder og atter Tusinder af unge Landbrugere i Danmark overstiger den Ejendoms Værdi, som de arbejder med, den Dag vil Forrentningen af Ejendommens Belaaning og Amortiseringen af Gælden overstige Tusinders Kræfter indenfor dansk Landbrug. Derfor bliver hele Virkningen af denne Krise efter min Opfattelse en noget anden end den øjeblikkelige. Virkningen i dansk Landbrug af Valutakrisen vil først melde sig med sin Styrke, naar der er gaaet en 3—4 Terminer; det danske Landbrugs Produktions- og Driftsvilkaar er af en saadan Art, at en Landbruger altid er i Stand til at imødegaa det første Sød ved at realisere, gøre i Penge en Del af de Driftsmidler og -værdier, hvoraf Bedriften bestaar. Men en overgældet Bedrift vil knuse sin Mand, naar Forholdene former sig paa den Maade, at hans Rentebyrde bliver uoverkommelig i Forhold til Størrelsen af hans Bedrifts Omsætning. Derfor er jeg ganske uenig med det ærede Medlem Hr. Pinstrup i hans Anvisning af Vejen og Maalet til at slippe lempeligt gennem Krisen. Det gælder efter min

Opfattelse om hurtigst muligt at faa Klaring paa Pengeforholdet, hurtigst muligt at faa fastlagt den danske Krone og derved bidrage til, at Prisniveau og Kronkurs bliver afstemt efter hinanden. En fortsat Usikkerhed paa dette Omraade vil forlænge den Tid, hvori Misforholdet eksisterer. Jo hurtigere de to Ting bliver bragt i Overensstemmelse med hinanden, jo hurtigere faar det danske Landbrug de Driftsvilkaar, vi kan forlange. Men enten Spørgsmaalet bliver Pari eller Nedskæring, saa er det, det gælder, om man kan skabe en Tilstand, en Afgørelse, hvorved man kan forhindre, at Prioritetsbyrden tvinger Tusinder og atter Tusinder af unge Mennesker i det danske Landbrug fra Hus og Gaard.

Jeg vil gerne sige her fra denne Plads, at det Ansvar, Nationalbanken ved at føre den Pengepolitik, den har ført, har paadraget sig overfor det danske Landbrugserhverv, der er stærkere afhængigt af Pengepolitikken i vort Land end noget andet Erhverv, er efter min Mening tungt at bære. Gennem en Udvanding af Sedlernes virkelige Værdi har Nationalbanken skabt et Prisniveau i Danmark, der Aar efter Aar har lokket Tusinder og atter Tusinder af vort Lands handlekraftige og handlevillige Ungdom ind i Forpligtelser overfor Kapitalmagten, der gælder for hele deres Liv, og saa i Løbet af et Aar fører man en Pengepolitik, der driver Kronen imod Pari, hvorved man berøver alle disse Tusinder af unge Borgere deres Formueindsats i Bedriften og gør dem gældbundne og trældbundne overfor Kapitalmagten Resten af deres Liv. Og det gør man med en flöt Bemærkning om, at det gælder vor Anseelse som Stat overfor den øvrige Verden. Men man sagde ikke et Ord om vort Lands Anseelse i saa Henseende, da Nationalbanken igennem Aar udstedte Sedler, hvorom hele Verden vidste, at de slet ikke var det værd, de lød paa; det ærede Medlem Hr. N. Neergaard lod denne Tingenes Tilstand vare gennem 4 Aar uden at gribe ind med kraftig Haand for at modvirke Nationalbankens Pengepolitik paa dette Omraade. Derfor er jeg heller slet ikke i mindste Maade paavirket af det ærede Medlems noget højstemte Følelsesudbrud med Hensyn til vort Lands Anseelse i denne Sag. Jeg vil ogsaa gerne i samme Forbindelse